

OBSAH

Předmluva	3
I. CO JE SKLADBA? (o kategoriích), § 1	7— 16
II. CO JE VĚTA?, § 2	17— 23
III. ZÁKLADNÍ MLUVNICKÉ VZTAHY, § 3—4	24— 33
IV. JAK SE VYJADRŮJÍ? (o mluvnických prostředcích), §§ 5—12	34— 61
vymezení, § 5	34
„intonace“, § 6	34
slovosled, § 7	36
shoda (a jiné vyjádření sounáležitosti), § 8	39
reke — vymezení, § 9	45
relační typy (o pádech), § 10	46
povaha jmenné flexe (o povaze předložek), § 11	54
spojovací výrazy, § 12	58
<i>Konstrukce zvláštní</i> , §§ 13—18	61— 67
anakolut, § 13	61
elipsa, § 14	63
atrakce, § 15	66
kontaminace, § 16	66
samostatné členy větné, § 17	66
formy nižší než logická aktualita myšlenky, § 18	67
V. SLOVNÍ DRUHY A JEJICH MLUVNICKÉ KATEGORIE — §§ 19—39	68— 80
problematika slovních druhů, § 19	68
A. <i>Základní druhy</i> , §§ 20—36	80—147
SUBSTANTIVA, § 20	80
ADJEKTIVA, § 21	84
ADVERBIA, § 22	86
SLOVESO, §§ 23—35	91—146
jeho povaha, § 23	91

a) finitní kategorie, §§ 24—32	94—136
osoba a číslo, § 24	94
vztahy časové, § 25	95
křížení s videm, §§ 26—27	100
kategorie vidové, § 28	108
slovesný způsob a o modalitě vůbec, § 29	112
slovesný rod, § 30	118
reflexivní formy a reflexivní slovesa, § 31	127
ostatní slovesné významy (kauzativnost, intenzitivnost), § 32	135—146
b) tvary jmenné a neurčité §§ 33—35	136
vymezení, § 33	136
tvary neurčité (infinitiv, supinum, gerundium), § 34	138
tvary jmenné (slovesná substantiva, adjektiva a adverbia — t. j. přechodníky, přechodníková adjektiva, přičestí a substantivum verbale), § 35	143
<i>Transpozice základních druhů slov, § 36</i>	146
B. <i>Ostatní druhy slov</i> (zejména číslovky, citoslovce a modální slova), § 37	148
C. <i>Poměr mezi slovem a větným členem</i> , §§ 38—39	151—154
Slova neskladebná, § 38	151
Problém holého členu větného, § 39	152
VI. VĚTNÉ ČLENY, §§ 40—112	155
A. <i>Predikační vztah (PODMĚT a PŘÍSUDEK),</i> §§ 40—49	155
Poměr mezi jednotkami determinačními a predikačními, § 40	155
Podmět a přísudek psychologický, § 41	157
PODMĚT, § 42	162
PŘÍSUDEK, §§ 43—49	167—189
slovesná povaha přísudku, § 43	167
a) problém spony, § 44	168
b) problém doplňku, § 45	177
c) doplňkový instrumentál, § 46	179
d) krátké tvary adjektiv, § 47	181
e) jejich neutrální tvar, § 48	186
f) jiná neslovesná část přísudku, § 49	187
B. <i>Vztahy determinační (prosté), §§ 50—91</i>	189—254
výměr, § 50	189
1. <i>PŘÍVLASTEK, §§ 51—60</i>	193
výměr, § 51	193
a) vyjadřování přívlastku, §§ 52—55	194—200
substantivem mimo genitiv, § 52	194
genitivem a partitivem, § 53	196
adjektivem, § 54	199
jiné vyjádření, § 55	200
b) způsob závislosti, § 56	201

c) těsnost vztahu a postavení přívlastku, § 57	201
d) přívlastek podle významu, §§ 58—59	203—204
APOSICE (přístavek), § 60	204
2. JINÉ VZTAHY, §§ 61—92	208—257
obecně, § 61	208
a) PŘEDMĚT, §§ 62—74	212—229
obecně, § 62	212
akuzativní, § 63	214
genitivní, partitivní a „záporový“, § 64	215
instrumentálový, § 65	218
Dativ, §§ 66—69	219—222
přímý, § 67	219
nepřímý, § 68	220
volný, § 69	221
předložkový, § 70	222
infinitivní, § 71	225
vedlejší větou, § 72	226
hlavní větou, § 73	227
Předmět podle významu, § 74	228
b) PŘÍSLOVEČNÁ URČENÍ, §§ 75—91	229—254
obecně, § 75	229
A. Určení míry a omezení, §§ 76—77	232—236
míry, § 76	232
omezením, § 77	235
B. Určení vlastní, §§ 78—91	237—254
I. určení „způsobová“, §§ 78—84	237—244
1. určení vlastního způsobu a intenzity, § 78	237
2. určení účinku a výsledku, § 79	238
3. určení prostředku (nástroje), § 80	240
4. určení průvodních okolností, § 81	241
5. určení zřetele, § 82	242
6. určení původu (látky), § 83	243
7. určení činného původce, § 84	244
II. Určení příčinná, §§ 85—89	244—250
8. určení důvodu a důsledku, § 86	245
9. určení účelu, § 87	246
10. určení podmínky, § 88	247
11. určení přípustky, § 89	249
III. Určení časoprostorová, §§ 90—91	250—254
12. určení místa, § 90	250
13. určení času, § 91	252
c) TĚSNOST VZTAHU URČENÍ, SOUVIS- LOST SE SLOVOSLEDEM, § 92	254
C. <i>Komplexní vztahy</i> , §§ 93—103	258—269
obecně, § 93	258
1. Vazby s implicitní predikací, § 94	258

2. DOPLŇKOVÉ VAZBY, §§ 95—103	260—269
vymezení, § 95	260
a) shodné k podmětu, § 96	262
b) vazby přechodníkové, § 97	264
c) k akuzativnímu předmětu, § 98	265
d) k jiným pádům, § 99	266
e) spojkou „jako“ a synonymy, § 100	266
f) doplněk u adjektiv, § 101	267
g) neshodný doplněk, § 102	267
h) doplněk vyjádřený větou, § 103	269
D. Koordinační vztahy, §§ 104—112	269—280
obecně, § 104	269
1. Připojování, §§ 105—108	270—277
a) prosté, § 105	270
b) gradační, § 106	273
parenteze, § 107	275
jiné pojmenování, § 108	276
2. Spojení odporovací, §§ 109—112	277—280
a) vlastní, § 109	277
rektifikace, § 110	279
b) vylučovací, § 111	279
eventualita, § 112	280
VII. O VĚTÁCH, §§ 113—140	281—325
A. Podle modalitý sdělení, §§ 113—119	281—289
1. Podle povahy sdělení, §§ 113—117	281—285
obecně, § 113	281
tázací, § 114	281
rozkazovací, § 115	282
zvolací a práci, § 116	284
Křížení formy a obsahu, § 117	285
2. Podle modalitý v užším smyslu, §§ 118—119	286
zápor členský a větný (obecný), § 118	286
jiné druhy členské modalitý, § 119	288
B. Podle větné stavby, §§ 120—140	289—325
1. Podle její těsnosti, §§ 120—128	289—314
obecné poznámky, § 120	289
Základní schémata jednoduché věty	294
POMĚR HYPOTAXE A PARATAXE, §§ 121—128	300—314
a) věta hlavní a vedlejší, řídicí a podřízená, § 121	300
b) souvětí; souřadné a pořadné, § 122	302
c) ke vzniku hypotaxe § 123	304
d) rozsah hypotax, § 124	305
e) typy parataktické, § 125	306
f) typy hypotaktické, § 126	309
g) obrácený poměr apod., § 127	312
h) řeč nepřímá a polopřímá, § 128	313

II. Podle složitosti stavby, §§ 129–140	314–325
obecně, § 129–130	314
1. Neslovesné věty jednočlenné, §§ 131–136	316–322
rozdělení, § 131	316
a) citoslovečné, §§ 132–134	316–319
b) nominální, §§ 135–136	319–322
(povaha vokativu, § 135)	319
2. Slovesné věty jednočlenné, §§ 137–140	322–325
věty bezpodměté, §§ 138–139	322
věty s podmětem neurčitým (všeobecným), § 140	324
Použitá literatura	326–331
Indexy	332